

TENTO
TYDEN
HRAJEME:



21. 12. 2021
18:30 hodin



22. 12. 2021
18:00 hodin



26. 12. 2021
17:00 hodin

enteria arena

PUK

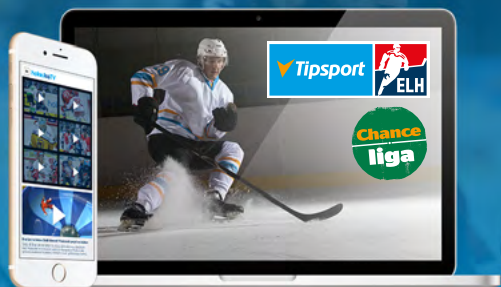
MAGAZÍN PARDUBICKÉHO HOKEJE
2021-2022 | 13

JAK SE DĚLÁ HOKEJ V ZAHRANIČÍ. VÁLA MŮŽE VYPRÁVĚT

FANTOM STRÍDAČKY

GENERÁLNÍ PARTNER

FORTUNA



hokejkaTV.cz

ŽIVÉ PŘENOSY

z Tipsport extraligy a Chance ligy
PŘEDPLATNÉ JIŽ V PRODEJI!



Extraligový program přerušil turnaj Channel One Cup v Moskvě, kde se v dresu české reprezentace představili i dva naši hokejisté – Adam Musil a Matěj Blümel. První jmenovaný odehrál všechny tři zápasy, Matěj Blümel nastoupil do čtvrtého utkání s Finskem v Praze a nedělního zápasu s Ruskem v Moskvě. Ani jeden z našich reprezentantů si nepřipsal kanadský bod.

Velké pocty se dočkalo trio pardubických nadějí. Obránce Michal Hrádek a útočník Tomáš Urban se dočkali pozvánek na kemp české reprezentace do dvaceti let před mistrovstvím světa v kanadských městech Edmontonu a Red Deer. V dějišti šampionátu je se slovenským výběrem i náš útočník Pavol Štetka.

Mistrovství světa juniorů začne v kanadském Edmontonu a Red Deeru v neděli 26. prosince. Český výběr vstoupí do šampionátu o den později, v pondělí 27. prosince se postaví Finsku. Zápas začne v 1:00 českého času.

Všechny české duely odvysílá živě ČT sport.

Náš extraligový A-tým mezitím čeká nabitý program plný těžkých soupeřů. Nejprve v úterý 21. prosince doma vyzveme pražskou Spartu a hned o den později cestujeme do Brna na poslední zápas před Ježíškem. Týden zakončíme na Štěpána utkáním proti Vítkovicím.

Ještě před sérií vánočních zápasů nastoupila šestice hráčů A-týmu (Klouček, Vála, Zdráhal, Koffer, Rohlík a Hecl) v sobotu 18. prosince za náš partnerský klub ve Vrchlabí proti Vsetínu. Vidět byli především Marek Hecl, který vstřelil dva góly a jednou nahrál, a také Jan Zdráhal, jenž si připsal dvě asistence. Vrchlabí však v domácím prostředí prohrálo se Vsetínem 4:5.

V plně tréninkové zátěži jsou už Denis Kusý i Ondřej Roman, reprezentační pauzu využili hráči k doláčení různých malých šramů a do vánoční série zápasů tak půjdeme v plném složení.



D+D REAL je jedna z nejdůležitějších developerských společností na českém trhu. Vznikla na přelomu milénia na základě nových podnikatelských aktivit Petra Dědka. Jejím hlavním oborem podnikání je developerská a investiční činnost v oblasti komerčních i bytových nemovitostí.

D+D REAL zajišťuje výstavbu výrobních a skladových prostor, prodejních ploch, hotelů, bytových domů a rekreačních zařízení. Je spolehlivým dodavatelem služeb spojených se správou a údržbou nemovitostí. Významně podporuje kulturu a sport. V roce 2012 se stala titulárním sponzorem jednoho z nejdůležitějších profesionálních golfových turnajů v rámci European Challenge Tour a v roce 2014 rozšířila sponzoring o turnaj D+D REAL Czech Masters ze série European Tour. Je také hlavním partnerem Divadelního klubu ve Vrchlabí. V roce 2020 se stává D+D REAL generálním partnerem hokejového klubu Dynamo Pardubice.

VÝZNAMNÉ MILNÍKY V HISTORII D+D REAL:

2000

založení společnosti

2001 - 2004

pořízení lukrativních nemovitostí v regionu sídla společnosti, nájemní prostory pro renomované banky a pojišťovny (nájemci: ČSOB, Česká spořitelna, GE Money Bank, Komerční banka, Česká pojišťovna, Kooperativa pojišťovna)

2005

výstavba a pronájem logistické haly: Rezervní sklad náhradních dílů Škoda Parts Centrum ve východní průmyslové zóně Plazy - Mladá Boleslav, počátek obchodního partnerství se ŠKODA AUTO a.s.

2007

výstavba bytových domů ve Vrchlabí s následným prodejem bytů do osobního vlastnictví

2008 - 2016

výstavba a pronájem 5 hal logistického areálu D+D PARK PARDUBICE v průmyslové zóně Zelená louka Pardubice - Semtín (developerský projekt pro D+D Park Pardubice a.s.)

2012 - 2014

výstavba a pronájem 4 hal logistického areálu D+D PARK KOSMONOSY (developerský projekt pro D+D Park Kosmonosy a.s.)

2017

výstavba a pronájem 2 hal logistického areálu D+D PARK BRODCE (developerský projekt pro D+D Park Brodce s.r.o.)

2019 - 2020

výstavba nového sídla společnosti DD GROUP ve Vrchlabí



www.ddreal.cz

+420 499 624 543 ddreal@ddreal.cz

D+D REAL, s.r.o., Lánská 1690, 543 01 Vrchlabí



JAK SE DĚLÁ HOKEJ V ZAHRANIČÍ. VÁLA MŮŽE VYPRÁVĚT

Ondřej Vála

Bodů příliš nesbírá, ale defenzivní práci zastává poctivě. Ondřej Vála se ji naučil hlavně v Kanadě a USA. Působil tam pět let, během kterých prošel juniorkou i oběma farmami. Na NHL nedosáhl, a tak se vrátil do Pardubic, kde se teď zkušenosti ze zámoří snaží využít.

A že jich nemá málo. Zahrál si na dvou MS juniorů, trénoval i s prvním týmem Dallasu. „Být s nimi na ledě je k nezaplacení. Motivuje vás to do další práce a moc si vážím toho, že jsem to mohl zažít. Je úžasné vidět jejich hru zblízka,“ říká Vála. V Dynamu teď obdivuje Jana Koláře nebo Jakuba Nakládala.

Narodil jste se v Kolíně, čtyřicet kilometrů od Pardubic. Jezdíte domů často?

Dojíždím po trénincích. Když jsou zápasy, tak zůstávám v Pardubicích do druhého dne. Úplně jsem si na to zvyknul. Kdyby mě to omezovalo, tak bych samozřejmě řešil, co změnit. Ale je to v pohodě. Jsem rád, že to mám takhle blízko, a že mohu dojíždět.

Proč jste si v žákovských letech pro svůj hokejový rozvoj vybral právě Dynamo?

Byl jsem na zkoušce na Spartě i v Pardubicích a mohl jsem si vybrat. Pardubice byly lépe dostupné vlakem, a také se školou jsem to tady vnímal jako lepší možnost. Proto jsem si tehdy zvolil Pardubice.

V dorostu i juniorec jste nebyl jediný šikovný obránce, kromě vás už se ale prosadil jen Vojtěch Budík. Proč to ostatní nedokázali?

Myslím, že jsme si vybrali správnou cestu. Oba jsme šli přes kanadskou juniorku a podle mě to bylo dobré rozhodnutí. Já osobně jsem získal skvělé zkušenosti, jak hokejové, tak především do života. Zjistil jsem, jak se dělá hokej v zahraničí. Prošel jsem toho dost, takže jsem měl mnoho možností vidět něco nového. Jsem za to moc rád.

Co pro vás bylo v Kanadě tou největší změnou?

Když jsem tam přijel, tak pro mě bylo nejtěžší zvyknout si na užší hřiště. A pak zase opačně, když jsem se musel vrátit do Evropy na širší kluziště. To pro mě bylo hodně těžké, na malém hřišti se mi hrálo lépe. Tím,

jak jsem velký, to pro mě bylo jednodušší, měl jsem to všude blízko. V Americe probíhalo o dost víc soubojů, tady se hraje víc pozičně. Nemůžete vystupovat tak agresivně, jako v Americe.

Rozdílné je ale celé pojetí mládežnického hokeje, ne?

Souhlasím. Tady juniorský hokej nikoho moc nezajímal, tam už to všichni berou jako profesionální soutěž. Na zápasy chodily tisíce diváků a hokej měl vysokou úroveň. Spoustu zajímavých věcí najdete taky na fungování organizace. O tým se stará mnoho lidí, máte tam hodně možností, jak se rozvíjet ve všech směrech.

Proč jste se rozhodl odejít do WHL už v sedmácti letech?

Vše začalo tím, když se mi ozval agent, že je možnost tam jít. Samozřejmě jsem z toho byl vykulený, nic moc jsem o tom nevěděl. Ale táta si ze mě vždycky dělal srandu, že jednou přijde doba, kdy mě pošle do světa. (směje se)

Čím pokračovalo vaše rozhodování?

Zjišťoval jsem si další informace, ptal jsem se kluků, co už tam hráli. Nakonec jsem to vyhodnotil jako zajímavou příležitost a lepší cestu. Nevěřil jsem si tehdy na to, že bych dostával prostor v extralize nebo první lize. Pro defenzivního obránce je navíc WHL nejlepší volba a hodilo se to i kvůli juniorskému mistrovství světa, které se pak konalo na užším hřišti v Kanadě.

Zahrál jste si hned na dvou mistrovstvích světa juniorů. V roce 2017 dokonce s rok staršími spoluhráči, třeba s Adamem Musilem nebo Danem Vladařem. Jak na oba turnaje vzpomínáte?

Jsou to nejlepší hokejové zážitky, co jsem dosud zažil. Bylo to úplně úžasné, turnaje měly výbornou atmosféru. První turnaj v Montrealu byl ale lepší v tom, že tam na hokej chodilo hodně lidí. Druhý turnaj v Buffalu byl taky super, ale v USA už dvacítky nejsou tolik oblíbené, jako v Kanadě. Na hokej tam chodili hlavně kanadští fanoušci na Kanadu. Na druhou stranu, vítězná čtvrtfinále s Finskem byl zápas, na který nikdy nezapomenu.

Zmiňoval jste i trenéra, na kterého nikdy nezapomenete.

Don Hay. Trénoval i v NHL, byl to hodně ostrý trenér, stará škola. Měl přímočarý styl, pro hráče nepřijemný. Hodně se po mě vozil, ale myslel to dobře, uměl mě správně naštvat a dotlačit k co nejlepšímu výkonům. Hodil mě do první obrany, i když jsem ze začátku dělal spoustu chyb, protože jsem si musel zvyknout na ten jejich rychlý hokej. Nechal mě v tom plavat, já se do toho během pár zápasů dostal a pak jsem dostával šanci celou sezonu, odehrál jsem spoustu minut. Jsem rád, že jsem se s ním mohl potkat. Hodně mi pomohl. Vždyť je také nejlepším trenérem v historii soutěže.

Během poslední Hayovy sezony vás ale v rámci WHL vyměnili do Everett Silvertips. Jaké to bylo, stěhovat se 400 kilometrů daleko?

Myslel jsem, že se mi to v životě nemůže stát. Měl jsem výborné vztahy se všemi v klubu, ale oni to

tak neberou. Bylo po dvacítkách, vrátil jsem se zpátky do týmu, přijel jsem na zimák a šel jsem rovnou za generálním manažerem. A on říká: „Naše šance na play-off už není moc velká a ty se budeš příští rok posouvat do dospělého hokeje.“ Takže mě a nejlepšího útočníka mění do týmu, který bude v play-off favorit. Vyměnili nás asi za čtyři mladé hráče a tři volby v draftu. Pro ně to byl do budoucna dobrý tah a nebrali ohled na to, jestli mě měli rádi, nebo jestli mi tím ublíží. Ale stalo se.

Jak jste reagoval?

Byl jsem z toho špatný, nejvíc jsem se bál přesunu do jiného města, že budu muset k jiné rodině. Protože ta moje první byla výborná. Nakonec jsem měl ale štěstí na další skvělé lidi. Hokejově jsem si věřil, že to zvládnou, spíš jsem se bál té životní stránky. Ale bylo to jen na půl roku a v play-off jsme došli až do finále. Škoda, že se nám nepodařilo vyhrát.



MARO
TOPENÍ • VODA • PLYN • KOUPELNY



PŘIJĎTE SI PRO NOVOU KOUPELNU
3D NÁVRHY | PORADENSTVÍ | 40 VZOROVÝCH KOUPELEN
CHRUDIMSKÁ 2811, PARDUBICE

PO-PÁ 7:00-18:00
SO-NE 7:30-17:00

A po sezoně jste si vybojoval smlouvu s týmem NHL.

Po první sezoně ve WHL jsem měl jít na draft, ale ten rok se mi zas až tolik nepovedl. Takže jsem draftovaný nebyl. A hned po draftu jsem dostal pozvánku do Philadelphie na rozvojový kemp (development camp). Jel jsem tam, a najednou přišla i pozvánka na nováčkovský turnaj do Dallasu.

To byl zlomový okamžik ve vaší kariéře, že?

Před tím turnajem jsem poprvé odtřeňoval letní přípravu sám. Měl jsem svého kondičního trenéra a třeňoval jsem jak blázen. Cítil jsem se parádně, byl jsem v životní fyzické formě. Opravdu se mi všechno povedlo, byl jsem prostě připravený ve správný čas na správném místě. Během turnaje jsem výborně odehrál čtyři zápasy v pěti dnech a během čtrnácti dnů už jsem měl podepsanou smlouvu.

Dostal jste se na led i s hvězdami Dallasu?

Potkal jsem se se všemi, Jamie Benn, Tyler Seguin, John Klinberg... Tři roky jsem pak jezdil na nováčkovské turnaje, development campy i na campy prvního týmu. Pak se posílá na farmu, kde je další kemp. A zase se vyřazuje...

Vytvořili jste ve Stars alespoň na chvíli českou partu?

Kluci mě vzali mezi sebe, byl jsem několikrát na večerech s Romanem Polákem, Radkem Faksou i Martinem Hanzalem. Během posledního roku jsme hlavně s Radkem Faksou chodili často. Bydleli jsme spolu na hotelu, protože on ještě neměl zařízený byt. Na to vzpomínám moc rád.

Takže bychom mohli říct, že jste ochutnal atmosféru NHL.

Jsou o několik úrovní výš. Ale být s nimi na ledě je k nezaplacení. Motivuje vás to do další práce a moc si vážím toho, že jsem to mohl zažít. Je úžasné, vidět jejich hru zblízka. Nemusíte se na ně koukat v televizi, vidíte je přímo na ledě a je to úplně něco jiného. S jakou rychlostí a přesností všechno dělají... Velká zkušenost. Škoda, že jsem toho víc nevyužil.

Cítíte nějakou křivdu?

Žádnou nespravedlnost necítím. Určitě to bylo tak, jak to mělo být. Spíše mě mrzí, že jsem nehrál delší dobu

na farmě. Nastalo jsem hrát v ECHL a do AHL jsem jezdil jen občas. Myslel jsem si, že to zvládnou a na farmě se udržím, ale bohužel. Konkurence byla obrovská a v dalších letech už jsem pro ně nebyl perspektivní, už jsem pro ně nebyl talent pro NHL. Takže v poslední sezoně, i kdybych hrál sebelep, tak bych jel stejně do ECHL. Do AHL jsem jezdil, jen když byla nějaká zranění.

O podmínkách v ECHL se toho namluvilo hodně. Co vaše zkušenost?

Byl jsem v super týmu, funguje společně s Dallasem. V AHL má Texas Stars a v ECHL Idaho Stars, což je všechno jedna organizace. A taky bylo Idaho asi nejkrásnější město, kde se ECHL hraje. Na hokej chodili lidi, dobrá atmosféra, super spoluhráči a tým. Na zápasy jsme létali, nejezdili jsme žádných 30 hodin autobusem, jako některé týmy. Mám na to dobré vzpomínky.

Líbil se vám americký styl života?

Právě že ne. Profesně se mi tam hodně líbilo, ale životní styl úplně není pro mě. Dlouhodobě by navíc nebylo dobré hrát ECHL. Tak jsem si říkal, že jestli mi v posledním roce nevyjde farma, tak že se vrátím se do Česka. Když se pak soutěže přerušily kvůli Covidu, hrál jsem zrovna celý měsíc na farmě... Po sezoně jsem odešel.

Jak se člověk vyrovnává se samotou, když je tak daleko od domova?

Bylo to pro mě těžké, asi jako pro každého. Byl jsem pryč dlouhou dobu, rodiče i přítelkyně tam za mnou vždy přijeli jednou za rok třeba jen na deset dní. Poslední rok tam se mnou přítelkyně byla už skoro celou sezonu, navíc jsem i bydlel v české rodině, což bylo parádní. Dostal jsem se k nim trochu náhodně, oslovili mě, jestli bych u nich nechtěl bydlit. Výhodou bylo, že jsem měl konečně české Vánoce. (směje se) Ale určitě mi chyběli kluci z Pardubic a kamarádi z domova.

Těšil jste se pak zpátky do Pardubic?

Když jsem se vracel, tak jsem měl více možností. Jenže v Pardubicích už jsem znal prostředí i některé spoluhráče. No, i tak to pro mě bylo úplně jiné. Když jsem se vrátil do kolektivu v Pardubicích, měsíc jsem jen koukal kolem sebe. Byl jsem mimo, ani jsem se neměl k čemu vyjádřit, protože jsem se spoluhráči těch pět let vůbec neprožíval společně zážitky. Neznal jsem

souvislosti vtipů, nevěděl jsem o nějakých drbech (směje se). Teď už je to ale zase v pohodě.

Kanadčané Robertson a Camara si přítomný příchod do pardubické kabíny pochvalovali.

Mají výhodu, že se tady mohou bavit s více klukama, co už mají zkušenosti ze zahraničí. Pro ně je to jedno-dušší, než když jde Čech do Kanady. Oni sem přijdou, většina týmu umí anglicky a můžou se normálně bavit. Když přijdete vy do severní Ameriky, tak se vás na vaši řeč nikdo neptá, nikoho to nezajímá

Na druhou stranu, když Čech přijede do Ameriky, někteří jeho spoluhráči ani neví, kde se vůbec Česko nachází.

Souhlasím. A taky už vás pak nebaví to neustále vysvětlovat. Ale v juniorce to bylo mnohem těžší. Kluci ještě nebyli mentálně tolik vyspělí, takže na mě koukali tak trochu divně. V dospělém hokeji už máte i více Evropanů, kluci jsou o pár let starší a zkušenější. Takže s nimi se mi mnohem lépe komunikovalo než předtím v juniorce, kde jsem byl takový ostýchavý a moc jsem se do ničeho nepouštěl. Do dospělých mužstev jsem víc zapadnul, to už bylo mnohem příjemnější.

Pojďme zpět k Dynamu, kde hrajete průměrně třináct minut na zápas. Jste spokojený se svojí vyžitostí?

Čas na ledě okolo patnácti minut je super, to mi vyhovuje. Samozřejmě, každý chce víc. Tak je to vždycky, i když se někdo dostane na dvacet minut, stejně pak chce hrát víc. Je nás hodně, všichni víme, že konkurence je vysoká. Takže se tak nějak střídáme. Byl bych ale rád, kdybych byl v áčku už co nejdřív nastalo.

Konkurence mezi obránci Pardubic je vysoká, ale aspoň se můžete učit od těch nejlepších.

Určitě. Je super koukat třeba na Honzu Koláře, líbí se mi jeho styl, hrajeme podobně. Kluci nám často říkají něco ke hře, radí nám. I Kuba Nakládal nebo Juraj Mikuš jsou hodně zkušení obránci, takže pro nás mladé je to velká příležitost.

Několik utkání jste odehrál i ve Vrchlabí, tam už se přes dvacet minut dostáváte.

Radši bych hrál samozřejmě extraligu. Ale určitě mi to v něčem pomohlo. Zahraju si tam víc, dostanu větší roli, mám vyšší sebevědomí a jsem častěji na kotouči. A dostanu se i na přesilovku, takže pro sebevědomí a hru s pukem je to určitě přínos.

Třeba vám k sebevědomí pomůže i IIHF, která do budoucna plánuje přizpůsobit rozměry kluziště právě těm americkým, které vám tolik vyhovují.

Jestli se toho dočkám, tak budu mít velkou radost. To pak ale v Pardubicích bude od tribuny k ledu desetimetrová mezera. (směje se) Už teď je to daleko, a jestli se to zmenší...

Tou dobou už snad bude moct na zimní stadiony chodit víc než jen tisícovka fanoušků.

Diváků jsem si právě zatím moc neužil. Těšil jsem se, jak se vrátím a budu hrát před plnou halou fanoušků, a ono nic. Letos to šlo aspoň chvíli. Ale v Everettu chodilo na derby se Seattlem třeba 9500 lidí. To byla úplná pecka. A na dvacítky taky, pamatují si hlavně čtvrtfinále s Kanadou v Montrealu, kde bylo vyprodáno.



KVALITNÍ GARÁŽOVÁ VRATA & STÍNÍČÍ TECHNIKA

ZA BEZKOMPROMISNÍ CENY

www.dooristik.cz

+420 739 165 902

MONTÁŽ NA KLÍČ



**GARÁŽOVÁ
VRATA**



**VJEZDOVÉ
BRÁNY**



**OKNA
& DVEŘE**



**STÍNÍČÍ
TECHNIKA**



**VÝSUVNÉ
MARKÝZY**



**POHONY
& MOTORY**



**ELEKTRO
INSTALACE**

fontana

Váš nápojový specialista

Kvalitní nápoje pro vaše hosty.
Ekonomický pitný režim pro váš personál.

Pramenitá voda a spolehlivé přístroje.
Výdejníky vody z řady s účinnou filtrací.
Kávovary a široký výběr surovin.



Vyzkoušejte si nás na 14 dní
NEZÁVAZNĚ a ZDARMA

www.fontana.cz





FANTOM STRÍDAČKY

Čas 58:40. Misto? Enteria arena. Událost? Zápas Dynama proti Ocelářům z Třince. David Cienciala právě doklepává puk do sítě Marka Mazance a zvyšuje tak vedení svého týmu na 6:3. Pozornost mnoha fanoušků se ale upírá úplně jinam. Na střídačce totiž řádí fantom. Jmenuje se Martin Mandys a u A-týmu Pardubic působí už 22 let.

Neskutečné číslo, že? Teď si představte, kolik branek za tu dobu Dynamo nasázelo. Kustod a masér Martin Mandys ale každou z nich slaví naplno, hokejem prostě žije. Tak, jako proti Třinci, kdy u dvířek střídačky skákal, pumpoval a řval radostí.

„Legenda... Přiznávám, že když je vyloučení, nebo gól, na lavičku Pardubic se dívám kvůli němu. U Martina Mandyse máte pocit, že mu je zhruba 27 let, ale taky, že takhle na lavičce blbne zhruba od roku 1970,“ glosoval onen moment po zápase redaktor Deníku Sport Pavel Ryšavý.

Popravdě, na lavičce „blbne“ od roku 2000. Třeba autor tohoto článku se tehdy teprve narodil. Mandys jste přítom na zimním stadionu mohli potkat

už dříve. „Od roku 1994 jsem pracoval jako brigádník na zimním stadionu, pomáhal jsem ledařům a opravoval, co bylo potřeba. Pak se naskytla možnost dělat kustoda u juniorského týmu,“ vzpomíná Mandys.

Nabídku bez váhání přijal a u juniorů se naučil vše potřebné, od broušení bruslí až po individuální potřeby hráčů. „Tím začala moje kariéra, a když potom přišla nabídka k A-týmu od pana Kusého, nemohl jsem odmítnout.“

Teď už patří mezi matadory – a hlavně – miláčky fanoušků. Jak jinak si vysvětlit aplaus po další výhře nad Plzní, kdy si Mandys společně s Dominikem Frodlem užil děkovačku před pardubickým kotlem.

Nejprve roztleskali celou halu, aby se pak oba zoběhli a skočili vítěznou rybičku.

„Mandys, to je bůh,“ napsal jeden z fanoušků pod video děkovačky na Facebooku. A co na to sám kustod a masér pardubického Dynama?

„Samozřejmě jsem ta videa viděl. Zápasu moc prožívám a radovat se z vítězství je super pocit. Když jsem si pak všimnul, jaký to mělo ohlas, a četl jsem si komentáře, tak mě to potěšilo. Měl jsem radost z toho, co jsem si o sobě přečetl,“ usmívá se důležitý člen týmu.

Fanoušky vnímá i během zápasů, líbí se mu, když jsou slyšet. Dokonce je prý bere jako sedmého hráče. O to víc ho mrzí, že na stadion teď může jen tisíc lidí. „Stoprocentně je to znát. Bez fanoušků to není ono a je velká škoda, že teď opatření nedovolí více lidí. Věřím, že by na každý domácí zápas bylo skoro vyprodáno,“ myslí si Mandys.

A přestože má při utkáních hodně práce, každé z nich si užívá. „Protože vždy chceme vyhrát a s touhle myšlenkou jdeme i k ledu, jdeme si to užít. Atmosféra na zimáku v Pardubicích je parádní a já z ní mám vždycky takovou velkou vnitřní radost.“

Mandysovu práci přitom oceňují nejen fanoušci, ale i sami hráči.

„Ono se to nezdá, ale kustodi a maséři jsou moc důležitou součástí týmu, dokážou ovlivnit náladu v kabině, jsou spojkou mezi trenéry a hráči... Co já jsem se s Mandym nasmál,“ vyprávěl v podcastu DynamoTalks bývalý brankář Pardubic Ján Lašák.

Sympatie jsou přitom oboustranné. „Nejhezčí vzpomínku mám na první titul, který jsem s Pardubicemi vyhrál. V sezoně 2004/05 jsme tady měli neskutečné mužstvo, které hodně drželo při sobě. Ta parta byla skvělá. Člověk jezdil domů šťastný z výsledků. Dobře se nám spalo, protože jsme věděli, že příští zápas bude zase vítězný,“ vzpomíná pro změnu Mandys.

Na to Lašák odpověděl: „Ano, měli jsme skvělý tým, ale Mandy s Hovasem (druhý kustod Libor

Hovorka) byli neskuteční. Chodil jsem k nim do toho jejich kamrlíku, kde jsme si vždycky poseděli, dali jsme si kávičku a vždycky jsme se hrozně nasmáli.“

„Díky klukům jsme měli pohodu i zábavu. To je to, díky čemu se člověk těší do práce,“ pochvaluje si Lašák. A na adresu kustodů dodává: „Jsou to opravdové osobnosti pardubického hokeje. Moc lidí jejich práci nevidí, ale mají obrovskou zásluhu na tom, jak hokej v Pardubicích funguje. A taky u týmu vydrželi v těžkých dobách. Ne každý by to tak dlouho dokázal.“

Zimní stadion je ale pro Mandyse druhým domovem, těžko si představit, že by jej někdy opustil nadobro. Tím spíš, když je s partáký tak sehraný. „Jsem za to obrovsky šťastný, protože jsme spolu nikdy neměli žádný problém, vždy jsme si vyhověli. O všem spolu mluvíme a táhneme za jeden provaz. Navzájem si rozumíme, takže jsme schopní řešit situace i problémy daleko rychleji,“ popisuje Mandys.

Co všechno má vlastně za úkol? „Máme rozdělenou práci. Já mám na starost brusle, jejich broušení a kontrolování. I v průběhu hracího dne kluci občas přijdou na masáž, když mají nějaký problém. Během utkání se pak starám o střídačku a brusle.“

Kromě sehnání s kolegy si ale sympatický masér pochvaluje také týmovou atmosféru: „Kluci mají rádi randu a nebojí se házet vtipné poznámky. Myslím, že v kabině máme parádní partu. Každý nový hráč dobře zapadne do mužstva, ať už to jsou cizinci nebo mladí hráči, kteří přišli z juniorky. Takže to není o jednotlivcích, zábava je v celém týmu.“

A co když zrovna náhodou Mandys na zimáku chybí? „Volného času moc není, od mala jsem ale velkým kutilem, takže doma se nikdy nenudím. Taky rád modelařím, občas chodím létat s RC modely. Díky Tomáši Rolinkovi jsem se asi po dvaceti letech vrátil k rybaření. U vody se vždy dobře odreaguji. Ale nejvíc je pro mě samozřejmě rodina. Děti se do některých aktivit pouští se mnou, jezdíme na kolech, máme také psy. Takže je fajn, když se najde čas i na nějaký výlet.“



VÁNOČNÍ BRUSLENÍ V ENTERIA ARENĚ

21. 12. 2021 17:00 – 18:30

Bruslení pro veřejnost

23. 12. 2021 14:30 – 15:45

Bruslení pro veřejnost

16: 15 – 17:30

Bruslení rodiče s dětmi

18:00 – 19:15

Bruslení pro veřejnost

26. 12. 2021 8:45 – 10:00

Bruslení rodiče s dětmi

10:30 – 11:30

Bruslení pro veřejnost

11: 45 – 12:45

Bruslení pro veřejnost

28. 12. 2021 17:00 – 18:30

Bruslení pro veřejnost

29. 12. 2021 9:45 – 10:45

Bruslení rodiče s dětmi

11:00 – 12:00

Bruslení pro veřejnost

12: 15 – 13:15

Bruslení pro veřejnost

2. 1. 2022 8:45 – 10:00

Bruslení rodiče s dětmi

10:30 – 12:00

Bruslení pro veřejnost





JEDEN TÝM V REALITÁCH I NA LEDĚ

NéXT | REALITY

BRANKÁŘI



#43
DOMINIK
FRODL



#35
MILAN
KLOUČEK



#46
JAKUB
SOUKUP

OBRÁNCI



#77
MICHAL
HRÁDEK



#29
JAN
KOLÁŘ



#33
JAN
KOŠTÁLEK



#2
JURAJ
MIKUŠ



#87
JAKUB
NAKLÁDAL



#55
DENNIS
ROBERTSON



#14
ONDŘEJ
VÁLA



#34
JAN
ZDRÁHAL

ÚTOČNÍCI



#24
LUKÁŠ
ANDEĽ



#18
MATĚJ
BLÜMEL



#36
ANTHONY
CAMARA



#81
DAVID
CIENCIALA



#70
MAREK
HECL



#19
FILIP
KOFFER



#90
ROBERT
KOUSAL



#88
DENIS
KUSÝ



#27
MICHAL
MACHAČ



#81
ONDŘEJ
MATYS



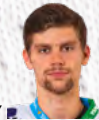
#25
ADAM
MUSIL



#67
MATEJ
PAULOVÍČ



#22
MICHAL
POCHOBRADSKÝ



#44
PATRIK
POULÍČEK



#71
ONDŘEJ
ROHLÍK



#23
ONDŘEJ
ROMAN



#62
ROBERT
RÍČKA



#22
TOMÁŠ
URBAN



#11
TOMÁŠ
ZEMAN



BRANKÁŘI

29	OLDŘICH CICHONĚ
35	MATĚJ MACHOVSKÝ
53	ALEXANDER SALÁK

OBRÁNCI

7	ONDŘEJ MIKLÍŠ
16	ADAM POLÁŠEK
19	TOMÁŠ PAVELKA
20	TOMÁŠ DVOŘÁK
52	MAXIM MATUŠKIN
63	MARTIN JANDUS
72	RADEK JEŘÁBEK
73	MICHAL MORAVČÍK
77	DAVID NĚMEČEK
84	MILAN JURČINA

ÚTOČNÍCI

11	DAVID DVOŘÁČEK
14	FILIP CHLAPÍK
24	JAKUB KONEČNÝ
25	DAVID KAŠE
26	MICHAL ŘEPIK
42	DAVID VITOUCH
47	JAN BUCHTELE
51	ROMAN HORÁK
55	TOMÁŠ ŠMERHA
70	PATRIK PRYMULA
71	VLADIMÍR SOBOTKA
74	DANIEL PŘIBYL
86	ERIK THORELL
88	MIROSLAV FORMAN
91	TOMÁŠ JANDUS
92	JAKUB STRNAD
93	ZDENĚK DOLEŽAL



BRANKÁŘI

30	MATEJ TOMEK
33	LUKÁŠ KLIMEŠ
36	JAKUB SEDLÁČEK

OBRÁNCI

4	RADEK KUČEŘÍK
6	KEVIN TANSEY
7	TOMÁŠ BARTEJS
8	MAREK ĎALOGA
11	JAN SEDLÁČEK
22	DALIMIL MIKYSKA
24	MICHAL GULAŠI
25	VLADIMÍR ROTH
28	LUKÁŠ FORMAN
29	PATRIK FAJMON
93	RHETT HOLLAND

ÚTOČNÍCI

9	EDUARD ŠALÉ
13	MICHAL KRIŠTOF
15	TOMÁŠ ŠOUSTAL
16	LUBOŠ HORKÝ
18	BRANDON MAGEE
26	MARTIN ZAŤOVIČ
27	PETR KRATOCHVÍL
28	ERIK MELUZIN
44	DAVID OSTRŽÍZEK
61	DANIEL RÁKOS
72	ANDREJ KOLLÁR
81	TOMÁŠ VINCOUR
88	PETER MUELLER
89	PAVEL JENYŠ
90	MARTIN DOČEKAL
92	PETR HOLÍK
94	JAN SÜSS
98	RADOVAN PAVLÍK



BRANKÁŘI

34	ALEŠ STEZKA
39	DAREK BARTOŠÁK
57	DANIEL DOLEJŠ

OBRÁNCI

5	KAREL PLÁŠIL
18	LUKÁŠ KOVÁŘ
24	ALEXEY SOLOVYEV
44	PETR GEWIESE
46	ROMAN POLÁK
58	GUNTIS GALVINŠ
64	PATRIK KOCH
88	JAKUB STEHLÍK
96	TOMÁŠ MACHŮ

ÚTOČNÍCI

7	TOBIAS LINDBERG
10	ROBERT FLICK
11	MAREK KALUS
12	PETR FRIDRICH
15	PETR CHLÁN
20	JAN BERNOVSKÝ
23	VOJTĚCH LEDNICKÝ
25	JOSEF KREJSA
26	TOMÁŠ VILDUMETZ
27	RASTISLAV DEJ
28	ROSTISLAV MAROSZ
29	LUKÁŠ KRENŽELOK
31	DOMINIK LAKATOŠ
41	RADOVAN BONDRA
42	JAKUB ILLÉŠ
57	JAN HRUŠKA
71	ROBERTS BUKARTS



Partneři Tipsport extraligy 2021/2022



hokejka.cz



iSport.cz



marketingový partner

